

i Tjenestemandsløven er vendt tilbage fra Landstinget i en Skikkelse, der paa følgende Punkter afviger fra Folketingets Vedtagelse: § 3 i Lovforslaget om Udenrigstjenesten er ændret derhen, at i det i denne Paragraf omhandlede Raad stilles Arbejdsgiverinteresser ved Siden af Arbejderinteresser, og at baade Arbejdsgivernes og Arbejdernes Interesser tillige er repræsenterede i det af det paagældende Raad nedsatte Arbejdsudvalg. For at Raadet kan blive en ren Erhvervsrepræsentation, udelukkes Handelsministeriet og Landbrugsministeriet fra at være repræsenterede i Udvalget, der saaledes kommer til at bestaa af 8 Medlemmer i Stedet for 9.

I § 4 i samme Lovforslag vedtog Folketinget, at der efterhaanden skulde oprettes visse nye Gesandtskaber, men at Bevillingsmyndigheden skulde skønne over Tidspunktet for deres Oprettelse. Af disse nye Gesandtskaber skulde dog det serbo-kroato-slovenske og græske, det i Tysk-Østrig og Ungarn samt det i Meksiko, til Trods for at der senere skulde skønnes over dets Oprettelse, bortfalde senest 5 Aar efter nærværende Lovs Ikrafttræden. Dette er i Landstinget ændret derhen, at de nye Gesandtskaber skal oprettes ved denne Lovs Ikrafttræden undtagen i Rumænien og Tyrkiet, i det serbo-kroato-slovenske Kongerige og Grækenland, samt i Meksiko. Gesandtskabers Oprettelse i disse Lande vil være at fastsætte paa Finansloven, og de bortfalder senest 5 Aar efter, hvis ikke andet forinden er bestemt ved Lov.

Svarende til disse Ændringer i § 4 er Ændringen med Hensyn til Konsularrepræsentationsposterne i § 6. Medens Folketinget vedtog, at Bevillingsmyndigheden frit skulde skønne over Tidspunktet for de nye Posters Besættelse, har Landstinget vedtaget, at af de nye konsulære Repræsentationer kan to Generalkonsulposter og to Konsulposter besættes ved nærværende Lovs Ikrafttræden, medens Tidspunktet for Besættelsen af de øvrige nye udsendte konsulære Repræsentationer bliver at fastsætte paa Finansloven. Som Følge af disse Ændringer til §§ 4 og 6 er Tallene i § 8 ændrede.

Et Mindretal, nemlig de socialdemokratiske og radikale Medlemmer af Udvalget, kan slutte sig til Ændringerne i § 3 vedrørende Oplysningsbureauet, men indstiller i øvrigt, at Lovforslaget føres tilbage til Folketingets Affattelse. Et andet Mindretal, Venstres Medlemmer, indstiller Lovforslaget uforandret til Vedtagelse, medens

et tredje Mindretal, Fraenkel og Holstein, ikke gør nogen Indstilling.

I Lovforslaget om Tillæg til og Ændringer i Tjenestemandsløven har Landstinget ændret Bestemmelsen om Udenrigsministeriets Tjenestemænds Bierherv. Folketinget vedtog, at ingen Tjenestemand i Udenrigsministeriet maatte drive Forretning eller Erhvervsvirksomhed, indehave en Stilling indenfor Statstjenesten, hvortil der er knyttet varig Løn, eller være Medlem af en Bestyrelse eller et Repræsentantskab for et Selskab af erhvervsmæssig Karakter, men de, som havde saadanne Bierherv i Øjeblikket, kunde i Henhold til Lovforslagets § 4 beholde dem i 2 Aar. Endvidere skulde Regeringen i den ordinære Rigsdagssamling 1921—22 fremsætte Forslag til en almindelig Revision af Tjenestemandsløvens § 44. Landstinget har vedtaget, at § 141 i Tjenestemandsløven skal affattes saaledes:

„Der vil af Regeringen inden 1. December 1921 være for Rigsdagen at fremsætte Forslag til Lov om Revision af § 44 i Lov Nr. 489 af 12. September 1919.

Hvis nævnte Revision ikke har fundet Sted inden 1. April 1923, vil Tjenestemænd i Udenrigsministeriet, som har Tilladelse til at have Beskæftigelse udenfor Statstjeneste, ikke kunne vedblive hermed, medmindre ny Tilladelse gives; Ministerens Afgørelse heraf træffes efter Forhandling med begge Tings Finansudvalg.“

Det vil altsaa sige, at Regeringen skal inden 1. December i Aar have forelagt et Forslag til Lov om almindelig Revision af Tjenestemandsløvens § 44 om Tjenestemænds Bierherv. Hvis denne Revision ikke har fundet Sted inden Udløbet af 2 Aar, skal Udenrigsministeriets Tjenestemænd afgive deres Bierherv. Hvis Ministeren imidlertid faar Finansudvalgenes Tilslutning dertil, vil han kunne tillade Tjenestemændene at beholde disse Bierherv eller dog enkelte af dem. Der staar, at Ministeren træffer Afgørelse heraf efter Forhandling med begge Tings Finansudvalg. Anderledes kan dette Forhold ikke udtrykkes i Loven, men det er naturligvis utænkeligt, at Ministeren kan sidde Finansudvalgenes Beslutning overhørig. Den Affattelse, denne Paragraf har faaet, vil efter min Mening vise sig at være lige saa virksom som den Affattelse, den fik i Folketinget.

Det er imidlertid kun Venstre, der har kunnet indstille Lovforslaget til Vedtagelse, som det nu foreligger affattet. Socialdemokraterne og de Radikale indstiller, at Lovforslaget føres tilbage til Folketinget.